

Hočemo — znamo — zmoremo

Kongres je za nami — delo nas čaka

Na 11. kongresu ZSS smo se delegati zavezali, da bomo izvajali delo v skladu z resolucijo kongresa z motom:

HOČEMO, ZNAMO, ZMOREMO

Dovolite mi nekaj razmišljanj ob teh treh besedah, ki imajo svoj pomen:

HOČEMO

Le z lastnim delom, ustvarjalnostjo, vzorom in ob nenehni skrbi za uveljavljanje stališč sindikata v samoupravnih organih in delegatskem sistemu bomo zagotovili uresničitev statutarnih določil sindikata in resolucije 11. kongresa ZSS.

Vsi aktivisti v sindikatu smo skupno odgovorni za

uresničitev teh nalog, saj bomo le tako vsak na svojem področju, konkretno z aktivnostjo v lastnih okolišjih lahko dosegli želene cilje, kot so: varovanje in uresničevanje samoupravnih delegatskih pravic delavcev, saj le preko uveljavljanja sistema lahko uresničujemo vse zastavljene naloge kot zagotavljanje socialne varnosti, ki je pogojena z družbeno-ekonomskim položajem delavcev, kateremu je osnova poslovni uspeh organizacije združenega dela. Posebej je bila uveljavljena tudi naša zahteva ob obravnavi kritične analize, da mora predlagatelj ureditvenih zakonov, ki so sprejeti po hitrem postopku, odgovarjati za morebitne posledice.

Torej se hočemo v sindikatu skladno z našo

osnovno vlogo, opredeljeno v statutu, soočiti z vsemi problemi in jih reševati, vendar ob pomoči in s prevzemom nalog vsakega člana sindikata v okviru njegovih zmožnosti, znanja in sposobnosti.

ZNAMO

Vsaka izkušnja nam prinese novo spoznanje in podlago za nadaljnje delo, vendar brez osnovnih znanj so te izkušnje lahko tako bridke, da marsikateri član omaga in se umakne. Zato v okviru občinskega sveta načrtujemo in nudimo možnosti izobraževanja v družbenopolitičnem, samoupravnem in delegatskem sistemu. Prav tako spodbujamo vse OO ZS, da uveljavijo v samoupravnem splošnem aktu pravice delavcev do tega izobraževanja in permanentnega strokovnega izpopolnjevanja ter izobraževanja iz dela ali ob delu.

Samo na podlagi uveljavitve teh zahtev je pol dela opravljenega, saj le dosleden, z znanjem o pravicah, dolžnostih in posledičnosti seznanjen delegat, samoupravljalec in družbenopolitični delavec lahko zavestno sodočla o pomembnih pogojih življenja in dela delavcev, ki se oblikujejo v samoupravnih organih, delegatskem sistemu in družbenopolitičnih organizacijah.

Ves tehnološki razvoj zahteva višjo raven znanja vseh zaposlenih. Da ne bi prišlo do kadrovskega prekrška, se takoj lotite planiranja izobraževanja ob delu in iz dela, ter stimuliranja le-tega za vse delavce, ki so glede na delovno dobo in osebne sposobnosti ter potrebe organizacije združenega dela v možni prioriteti. Prav tako pa nikakor ne zanemariti politike štipendiranja, saj je soočenje s kadrovskim manjkom lahko pogubno glede na zahteve napredka in razvoja delovne organizacije.

Le z zavestnim pristopom in konkretnim delom vseh OO ZS bomo lahko zagotovili uspeh le aktivnosti ter poročali na naslednjem kongresu. Kar nismo znali, smo se naučili in sedaj znamo.

ZMOREMO

Ni je naloge, ni problema, ni ovire in ni težave, katere ne bi zmogli premagati za uveljavitev pravic in hotenj delavcev za uresničitev ciljev. Vsa naša prizadevanja pa so vzročno povezana s hotenjem in znanjem, saj le tako bomo tudi zmogli.

Vesna Kovač

Naporno delo Ivanke Škrjanec

Ženska, ki krmari avtobus

Tudi tisti Ljubljanci, ki se pogosto vozijo z avtobusi mestnega prometa, lahko le redko srečajo ženske za krmilni »zelencev«. Seveda to ni nič čudnega, saj so med okoli 420 vozniki v Integralu, TOZD Mestni potniški promet, le tri ženske. Med njimi je tudi Ivanka Škrjanec, doma iz Zadobrove, ki že deveto leto krmari avtobuse po ljubljanskih ulicah. Sicer pa je poklicna voznica že od leta 1973. Najpogosteje jo lahko srečate, ko vozi členasti avtobus na eni od daljših prog. Njeno vozilo je nekaj posebnega, običajno si s kolegico izmenjujeta edini avtobus z avtomatskim menjalnikom v mestnem prometu.

»Da, avtobus z avtomatskim menjalnikom je majhna pozornost kolektiva,« pravi. »Zelo pogosto prestavljanje v mestni vožnji je kar velik fizični napor, posebej, ko voziš avtobuse s trdimi sklopkami. Nasploh se s kolegi dobro razumem, posebej se tovarištvu izkaže, če obtičiš na cesti.«

— Kako na vaše delo gledajo doma?

»Doma nimam nobenega pravega reda, kar pa ni čudno, saj delam ob sobotah, nedeljah, dvakrat na teden deljeno, pogosto pa moram vstati zaradi odhoda na delo že ob tretji uri zjutraj. Ob tem moram povedati, da glede na težke delovne razmere vozniki v mestnem prometu slabo zaslužimo. Imam pa še poseben problem, ker živim izven mesta.«

— Kljub temu pa vztrajate za krmilom.

»Delo mi je zelo všeč, že kot otrok sem hotela voziti. Vzor mi je bil starejši brat, ki je takrat vozil pri Ljubljana transportu. Sedaj vozi pri Kompas in včasih se srečava na cesti, kjer srečujem tudi sina, ki je tudi voznik.«

— Katera proga se vam zdi najtežja?

»Včasih je bila najslabša proga 6, ker je ob njej veliko številno šol. Dijaki in študentje vedno popolnoma napolnijo avtobus. Sedaj pa je najbolj »zaguljena« enka, vendar kaže, da bo bolje, ker bo ob konicah na

tej progi vozilo več avtobusov. Praviloma je vedno težko, ko se potniki naberejo ob prvih izstopnih vratih in je zaradi tega zamaška na avtobusu gneča. Res ne razumem, da se nekateri potniki nočejo premakniti, da bi se vsi bolje peljali.«

— Kakšen pa je odnos potnikov do vas, voznikov??

»Potniki so različni, kot smo različni tudi vozniki. V osmih letih vožnje sem imela s potniki le dva konflikta. Mislim, da brez povoda z naše strani ne pride do konflikta. Potniki pa najbrž reagirajo tudi bolj strpno,

ko zagledajo za krmilom voznico, zato bi v Mestnem potniškem prometu lahko zaposlili še kakšno. Če imaš veselje s poklicem, ki ga opravljaš, potem ni problema.

— Ali kdaj kdo od potnikov »pozabi« plačati vožnjo?

»Včasih se zgodi, da potniki premalo ali sploh ne plačajo. Seveda plačevanje kontroliram in potnika opozorim, če ni plačal dovolj. Včasih pa se tudi zgodi, da se potniki zmotijo v svojo škodo. Pred kratkim mi je nekdo vrgele v blagajno namesto šestih kovancev po deset dinarjev šest kovancev po sto dinarjev. Seveda denarja ne morem vrniti. Izjemoma bi potnik lahko dobil denar nazaj, če bi plačal z večjim bankovcem, ki bi mu ga lahko vrnili, ko izprazni blagajno.«

— Ali kdaj najdete kakšen pozabljen predmet na avtobusu?

»Nimam te sreče, da bi se mi to zgodilo. Priznati pa moram, da tudi zelo redko pregledam avtobus na končni postaji.«

— Urejenost končnih postajališč je tm v peti vas, voznikov.

»Res je! Na mnogih končnih postajah še vedno niso urejeni prostori za voznike, nimamo niti sanitarij. Že zdavnaj in na mnogih končnih postajah bi morali stati posebni kioski, a kaj, ko je potrebnih 14 so- glanj za postavitev.«

— Kaj vas še moti v mestnem prometu?

»Mislim, da bi morali povsem odpraviti plačevanje z gotovino. Osnovna naloga voznika je vožnja, mi pa moramo še gledati mesečne vozovnice in kontrolirati plačevanje z gotovino. Štetje denarja je zelo zoprno, obenem pa nismo prav nič stimulirani s količino zbranega denarja.«

Marjan Lacič
Foto: Lado Čuk